

חוברת למשקיע

28 במאי 2023

עורך: ד"ר שמואל גולדמן

הודעה:

מי שרוצה לקבל את חוברת למשקיע ועדיין לא שלח לנו דוא"ל, מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת לקבל את חוברת למשקיע". החוברת נשלחת לכתובת הדוא"ל ממנה נשלחת הבקשה אלינו.

מי שמבקש להפסיק לקבל את החוברת בדוא"ל מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת להפסיק לקבל את חוברת למשקיע".

הערה: החוברת הקודמת נשלחה ביום 14 במאי 2023.

הערה: כדי לשפר את הראות של גרפים מוצע בתוכנת פידיאף להגדיל את התצוגה ל-200%.

בחוברת זו:

מדור איחוד משפחות.

טילי יירוט אמריקאים פטריוט נגד טילים רוסים היפרסוניים קינזל – מה באמת קרה?

מדוע "לפתע" הרבה הצעות כיצד להפסיק את הלחימה באוקראינה?

מתל חורבות לתל חורבות.

סין – הכנות למלחמה – חברת מיקרון.

מניות – סחורות: מה קרה מאז תחילת מגפת קוביד 19

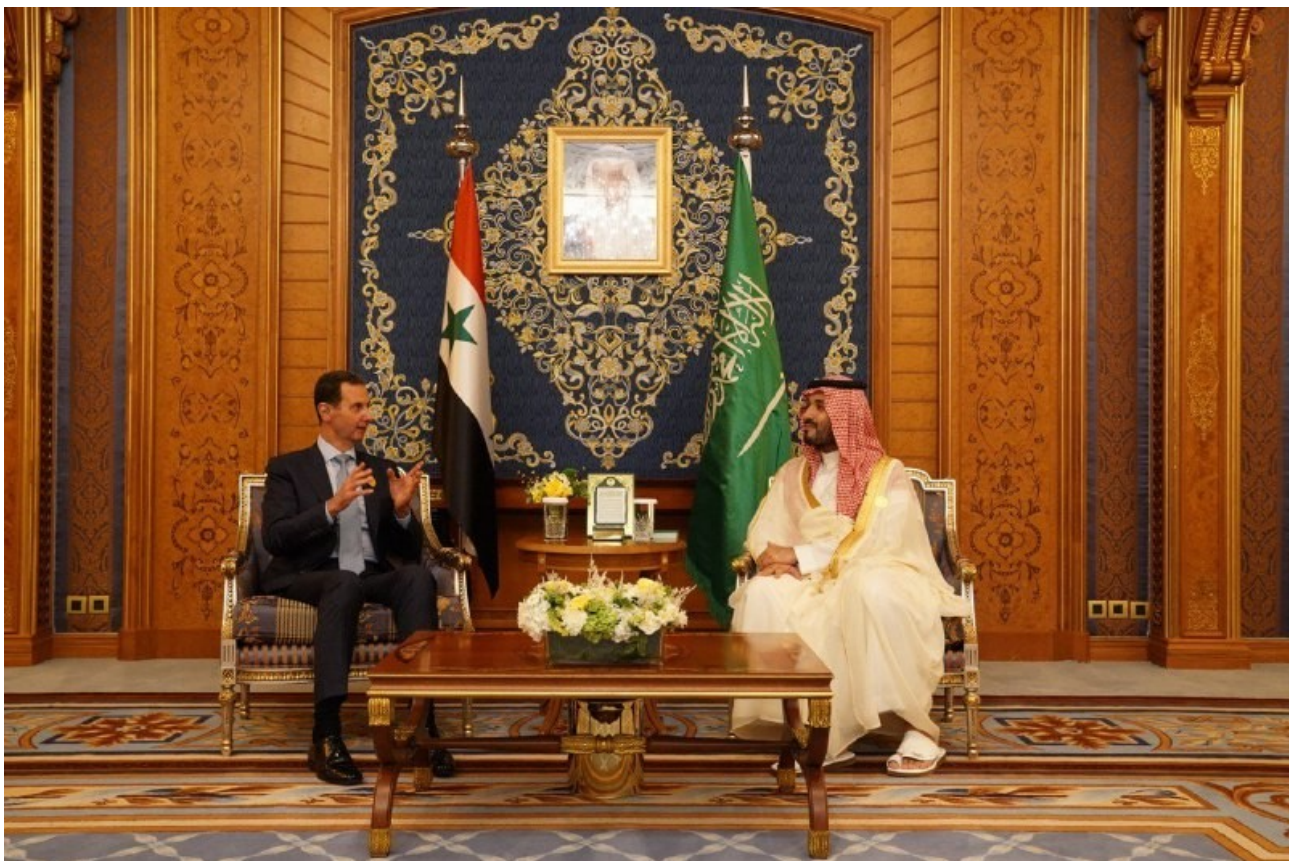
מה לקוביד 19 ולירידה בהכנסה הראלית?

מדדי מניות – שערי ריבית – זהב.

למה הם מתכוונים?

מדור איחוד משפחות.

מר אסד נשיא סוריה בוועידת הליגה הערבית בערב הסעודית.

נפגש שם גם עם מר סיסי נשיא מצרים.

יש לציין שזה היה מפגש בין אנשים, שלפני כעשור רצו להביא "לחילופי שלטון" בסוריה, עם האדם שהיה אמור להיות "מוחלף". כלומר, ניתן "להחליף" יחסי איבה בין אנשים/מדינות, ביחסי "קרבה". (כך קרה גם בין ישראל ומצרים אחרי ביקור סאדאת המנוח בישראל).

האם זה אומר שניתן יהיה "להחליף" את יחסי האיבה הנוכחיים בין "ראשי המערב" לראשי השלטון ברוסיה, **בלי** "שיוחלפו" האישים שמעורבים בעימות הנוכחי ביניהם?! ימים יגידו.

בסוריה, התושבים שסמכו על "תמיכת זרים" בניסיון "להחליף את השלטון", "החליפו" את המעמד שלהם לפליטים. האם יקרה כך גם באוקראינה?! מליונים מתושבי מזרח אוקראינה, כבר נאלצו לעזוב (לרוסיה) את מקומות היישוב שלהם. האם יקרה כך גם לתושבי מרכז/מערב אוקראינה שסומכים על "תמיכת זרים"?

בעוד ימים ספורים נדע אם מר ארדואן נבחר שוב לנשיא טורקיה. אם כך יקרה, אז ייתכן שיהיה גם שנוי ביחסי האיבה שהיו בין טורקיה וסוריה. ייתכן שיושג הסדר לגבי אזור אידליב ונוכחות צבאית של צבא טורקי בצפון/מזרח טורקיה. כבר מדווח שדנים/ידונו בהחזרת פליטים סורים מטורקיה לסוריה. ייתכן במימון שיתקבל מערב הסעודית.

במקרה כזה, ימצאו עצמם הכורדים בצפון סוריה ובצפון עיראק מול חזית אחידה – טורקיה, סוריה ועיראק. (בתמיכת רוסיה, איראן וסין). כמובן שהם נהנים "מהגנת" ארה"ב. האם זה יהיה כמו שהיא הגנה על השלטונות "הידידותיים" בווייטנאם ובאפגניסטן?! ימים יגידו.

אם אנחנו כבר באזור, ראוי לציין את ההסכם בין רוסיה ואיראן לסלילת **קטע** מסילת ברזל (רכבת) שיאפשר תנועת רכבות מרוסיה (ליד הים הכספי) עד לאזור המפרץ הפרסי באיראן. "מסלול צפון דרום". זאת בהשקעה של כ-1.6 ביליון דולרים במימון רוסי. זה יאפשר סחר בין רוסיה - איראן ומדינות באסיה ובמזרח אפריקה **בלי לעבור בתעלת סואץ** (ובים התיכון). **הרחבת קיבולת נהרות ברוסיה** לתנועת אניות בין ים אזור – הים השחור לים הכספי, תאפשר יצוא מוצרים – כולל תבואות – מדרום/מערב רוסיה ("המורחבת") לאסיה ולאפריקה, **בלי לעבור במצרי הבוספורוס בטורקיה**.

מיותר לציין שהסכם זה בין רוסיה ואיראן, בנוסף להסכמים אחרים של איראן עם סין, ככול הנראה מרוקנים מתוכן **אפקטיבי** את משטר "הסנקציות" על איראן. בתחום הצבאי וגם בתחום הכלכלי.

עוד בעניין סנקציות: ארה"ב "הזהירה" את צפון קוריאה "ששיגור לוויין שלה לחלל מנוגד לחוק הבינלאומי". סביר שגם "תזהיר" את איראן שלא לשגר לוויין לחלל.

זה מה שקורה, כאשר מטילים סנקציות "על כולם". וכאשר מחליטים "במשפחה" "להתחבק ולהתנשק" במקום להתקוטט.

טילי יירוט אמריקאים פטריוט נגד טילים רוסים היפרסוניים קינזל – מה באמת קרה?

בקישור למטה, אפשר לראות אירוע שקרה לאחרונה בתחום העיר קייב באוקראינה:

https://substackcdn.com/image/fetch/f_auto,q_auto:good,fl_progressive:steep/https%3A%2F%2Fsubstack-post-media.s3.amazonaws.com%2Fpublic%2Fimages%2F9f173f8-7e1d-4379-b556-4ab770e0f853_427x179.gif

מוסכם כי מה שמתואר למעלה **אינו** שיגור רקטות מרצועת עזה לישראל.

אז מה זה?

הגרסה של שלטונות אוקראינה היא:

הצבא הרוסי שיגר קרוב ל-20 "מעופפים" מסוגים שונים, בהם 6 טילים היפרסונים מסוג קינזל. כל "המעופפים" יורטו/נפגעו על ידי סוללות ליירוט "מעופפים".

הגרסה של שלטונות רוסיה היא:

סוללה אמריקאית מסוג פטריוט ליירוט טילים/מטוסים בתחום העיר קייב, הותקפה באמצעות "מעופפים". הושמדו 5 משגרים ומתקן מכ"מ של הסוללה.

כמובן שהתחיל ויכוח סוער: האם אפשר ליירט טילי קינזל באמצעות סוללת פטריוט – האם אפשר להשמיד סוללה מסוג פטריוט.

זהו ויכוח סרק. זה כמו להסיק מסקנות, האם אפשר להשמיד טנק "מתקדם", על סמך מקרה בודד שבו הושמדו טנק אחד במקום מסוים. יש הבדל בין מצב שבו מוצב טנק אחד במקום מסוים, לבין מצב שבו 50 טנקים פועלים במסגרת יחידת טנקים. כאשר פועלים 50 טנקים **ביחד**, הם גם יכולים "להגן" על טנקים אחרים "בסביבה" שלהם.

כך גם סוללה ליירוט טילים. היא אמורה להיות חלק **ממערכת סוללות** ליירוט טילים/מטוסים, שאמורה "לכסות אזור מסוים". כך שהן יכולות "להגן" לא רק מפגיעה **במטרה** באזור מסוים, אלא גם מפגיעה **בסוללה**, שהיא חלק ממערכת כזו.

ברור שיכולות אלו **לא** עמדו למבחן "באירוע" שמתואר למעלה. אומנם דווח שהייתה באזור גם סוללה נוספת (מתוצרת גרמנית), לכאורה כדי "להגן" על סוללת הפטריוט. אולם ספק אם זה מוכיח מה היה קורה, אם הייתה באזור **מערכת משולבת** של סוללות ליירוט טילים.

עצם "המטח" של שיגור עשרות טילי יירוט מסוללת פטריוט בתוך כשתי דקות, מראה **שלא** הייתה "הגנה" על סוללת הפטריוט ונעשה ניסיון "להגן" על עצמה. (ולא על מטרה באזור).

למה **לא** הייתה שם מערכת משולבת כזו? תשאלו את משרד ההגנה של ארה"ב!

מה באשר לטענה של אוקראינה שיורטו **כול** "המעופפים"? אילו הייתה נכונה, סביר **שמשרד ההגנה של ארה"ב** היה מודיע על כך **באופן רשמי**. במקום זה, "מקור עלום" אמר לעיתונאי "שאכן הייתה פגיעה מסוימת ובודקים כיצד לתקן את הסוללה". דיווח כזה מונע מצב שבו משרד ההגנה של ארה"ב עלול להיחשף כמוסר אינפורמציה כוזבת.

האם אפשר ליירט טיל היפרסוני (שנע במהירות של יותר מ-5 פעמים מהירות הקול, לפחות בחלק מהמסלול שלו)?

אם התשובה היא **שלילית לחלוטין**, אז בשביל מה לשגר אותם **ביחד** עם עוד קבוצה גדולה של "מעופפים" אחרים?! לכאורה אפשר לשגר **רק אותם**. כנראה שלא בטוחים בכך. ביחוד לגבי השלב האחרון במסלול שלהם, כאשר הם **מאטים** "בירידה אנכית למטרה שלהם" ונעים במהירויות **מתחת** ל-5 פעמים מהירות הקול. לכן, יש צורך גם בשיגור "מעופפים" אחרים **ביחד** אתם. למשל, כדי "לרוקן" סוללה מטילים שנמצאים במשגר. (משגר כזה כולל 8-16 טילים).

מה המסקנה? **שאין הגנה הרמטית**. כדברי המאפיונר "מה שלא הולך בכוח, הולך עם עוד יותר כוח". "מה שלא הולך עם 3 טילים, הולך עם 20 טילים שמגיעים **ביחד**".

השאלות העיקריות שלא התייחסו אליהן הן:

בשביל מה הצינו סוללה כזו בעיר קייב?

למה רוסיה תקפה סוללה זו?

לגבי השאלה הראשונה: על מה/מי אמורה סוללה זו "להגן"?

על מטרה אסטרטגית צבאית/כלכלית? על אנשים? **אלו אנשים?**

"מטרה" באזור יכולה להיות מתקנים לאספקת חשמל, שרוסיה כבר תקפה בעבר. "אנשים" יכולים להיות "מוסדות שלטון", שעד כה רוסיה נמנעה מלתקוף בעיר קייב.

ייתכן, שגדל החשש שתהיינה תקיפות על "מטרות" ועל "אנשים" באזור זה. זאת ככול שתתעצם הלחימה באוקראינה – בשטח ובכלי נשק.

לגבי השאלה השנייה: הצבא הרוסי תוקף סוללות ליירוט טילים/מטוסים, ביחוד במזרח אוקראינה – סמוך לאזורי הקרבות שם. לכאורה, אין סיבה שלא יעשה זאת גם באזורים רחוקים יותר. זאת כדי לאפשר תקיפה בטיילים של "מטרות".

מקובל **שלפני** תקיפה של "מטרות" בטיילים/מטוסים, מנסים להשמיד מערכות הגנה אווירית. אם תקיפת סוללת פטריוט בקייב נועדה לצורך כזה, איזו "מטרה" תותקף בקייב ומתי?

יש לציין "שהאזור" שעליו אמורה "להגן" סוללה כזו, עשוי להשתרע לטווח של 100-150 ק"מ מהמקום שבו היא מוצבת. אם צבא רוסי יתקדם לטווח זה מהעיר קייב, סביר שזה יעשה בסיוע אווירי – טילים/מטוסים.

"הפתעה": צבא רוסי כבר נמצא בטווח כזה מהעיר קייב – מגבול רוסיה ומגבול בלרוס!

אם כך **"מה באמת קרה שם?"**

מה שקרה – זו **החרפה (אסקלציה) נוספת בעימות הצבאי** "במלחמה מתגלגלת" – בשטח ובכלי נשק. ידע/טכנולוגיה אמריקאית (אם כי מיושמים בצורה מוגבלת), נגד ידע/טכנולוגיה רוסית.

ברור שארה"ב מעורבת בעימות כזה: אספקת ציוד, תכנון השימוש בו, אימון צוותים שאמורים להשתמש בו ואספקת מידע מודיעיני על "סכנה ברורה ומידית".

מדוע סיפקו רק סוללה אחת? אולי כדי "לבחון" את היכולות של רוסיה בתקיפת סוללה כזו. אולי כי "אין להם יותר".

למה הרוסים תקפו את הסוללה? אולי כדי לבחון את היכולת/שיטה שלהם בתקיפת סוללה כזו. אולי כדי להראות לשלטונות בקייב שהם אינם מוגנים, אם וככול שיתקפו מטרות בשטחה של רוסיה, באמצעות טילים לטווח ארוך שמסופקים להם על ידי "המערב". אולי גם כדי להראות לשלטונות בפולין – ברומניה – בסלובקיה – בגרמניה, שהם כמו שקרה בערב הסעודית, אינם מוגנים מתקיפות טילים.

זה "מה שקרה": שלב נוסף בהחרפת העימות הצבאי באוקראינה!

בריטניה מספקת לאוקראינה טילים לטווח ארוך יותר מהטווח של טילי הימריס שסופקו על ידי ארה"ב. מדווח גם על אספקת "רחפנים" לטווח ארוך שיכולים להגיע "עמוק" לשטחה של רוסיה. סביר שכמה מהם "יחמקו" ממערכות ההגנה האווירית של רוסיה.

כיצד תגיב רוסיה? על ידי החרפת ההפצצות בשטחה של אוקראינה. היא כבר עושה זאת בשימוש "בפצצות גולשות" במשקל 500-1500 ק"ג **שמוטלות על ישובים**. כעת במזרח אוקראינה. "מחר" בכול השטח מקייב ועד הגבול עם פולין. ולא רק על מטרות צבאיות.

בקיטור לסרטון למטה, כיצד זה נראה בהפצצת מטרה צבאית – מצבור תחמושת של אוקראינה:

<https://www.youtube.com/watch?v=pcjzcErMdwQ>

וכך זה נראה אחרי (זה לא ברצועת עזה):

מדוע "לפתע" הרבה הצעות כיצד להפסיק את הלחימה באוקראינה?

שליח של סין מסתובב "באזור". נשיאים של מדינות באפריקה מתכוונים לבוא "לאזור". מופרחות לאוויר הצעות כיצד "להקפיא" את הלחימה/סכסוך - אפילו בצורה שזה נעשה במלחמת קוריאה. על מה כול ההמולה הזו?

בגלל שמתקדמים בהחרפה (אסקלציה) גם בשטח שבו מתנהלת הלחימה, גם בכלי הנשק שמשמשים בהם וגם ברמת האלימות שלה - לאלו שבצבא ולאזרחים.

החשש העיקרי של מדינות "ניטרליות" הוא **מהתקף אמוק בהטלת סנקציות** על ידי "המערב", אם יתברר שהצבא האוקראיני מתפורר וכך גם השלטון הנוכחי באוקראינה.

הכוונה היא **לסנקציות משניות** שתוטלנה על כול מי שסוחר עם רוסיה.

זה יהיה הצעד האחרון שמנהיגי "המערב" יוכלו לעשות, לפני שיצטרכו להחליט על מעורבות צבאית ישירה בלחימה באוקראינה. דווקא פעולה כזו עלולה "לגלגל" את הלחימה אל מחוץ לשטחה של אוקראינה!

מדוע?

מדינות שתסרבנה להישמע להוראות של מנהיגי "המערב", תהפוכנה מיד לצד בעימות עם "המערב". סיכוי גדול שכך יקרה עם סין. מדינות אחרות, כהודו, טורקיה, ברזיל, ערב הסעודית - "הכול אפשרי". ברור היכן תהיה איראן.

אז לרוסיה כבר לא יהיה "מה להפסיד" בהחרפה קיצונית של הלחימה באוקראינה. החרפה שתגרום ל-10-15 מיליון מתושבי מרכז - מערב אוקראינה לנוס ממקומות הישוב שלהם, לפולין ומשם לגרמניה. ממצב כזה לעימות צבאי ישיר בין רוסיה לארגון נאטו, המרחק קצר מאד.

מר בורל, הממונה על יחסי החוץ של השוק המשותף, אמר שהעימות הנוכחי עם רוסיה הוא "עימות קיומי" עבורם. עבור מי?

עבור המנהיגים הנוכחיים בשוק המשותף - בגוש היורו ומדינות באירופה שהן חלק מארגון נאטו. זאת כיוון שתנועה של 10-15 מיליון אנשים מאוקראינה לגרמניה, תגרום לקריסה כלכלית - חברתית בגרמניה. ואז של השוק המשותף וגוש היורו.

ואז? "המפלט" עלול להיות עימות צבאי ישיר עם רוסיה!

"כולם" יודעים את זה. במדינות הניטרליות. גם במדינות השוק המשותף.

לכן, רוצים להפסיק את הלחימה **כעת**. לפני **שלב נוסף בהחרפה שלה**.

העיתונאי הוותיק סיימור הירש, שפרסם לא מזמן כתבה על המעורבות הישירה של הממשל בארה"ב בפיצוץ של צינור הגז מרוסיה לגרמניה, פרסם בימים אלו כתבה "משונה".

נאמר בה שמדינות כפולין והמדינות הבלטיות, מנסות "לשכנע" את מקבלי החלטות, להגיע כעת להסכם להפסקת הלחימה, גם אם זה יצריך את הפסקת הכהונה של מר זלנסקי כנשיא אוקראינה.

"משונה"? הרי מדינות אלו מובילות את העימות עם רוסיה – דורשות "קו קיצוני" בעימות אתה?

נכון. אבל הן תהיינה הראשונות לסבול בהחרפה קיצונית של העימות באוקראינה. פולין מכניסה של מיליוני פליטים לשטחה (לא ברור שגרמניה תסכים "לקבל" אותם) ויתכן גם "מגלגול" הלחימה לשטחה.

ואז היא "תתגלגל" גם למדינות הבלטיות. מדוע? כיוון שכאשר **ממילא** רוסיה תהיה בעימות ישיר עם ארגון נאט"ו, אז מקום שיהיה לה קל "לסבך" בו את "המערב" יהיה בכיבושן של המדינות הבלטיות. זה גם יהיה הכרחי כדי ליצור גשר יבשתי עם האזור הרוסי בקלינינגרד!

אין להן אוקיינוסים "משני הצדדים" שמפרידים אותן מצבא רוסי. כמו כן מנהיגי פולין זוכרים שעצם קיומה של פולין "כמדינה", היא תופעה שקיימת **בין מלחמות** שנערכות בין מזרח אירופה למערב אירופה.

אם כן, זה בכלל אינו "משונה" שהן היו רוצות הפסקת לחימה כעת.

כיצד אפשר לכפות על רוסיה הפסקת לחימה כעת?

על ידי כך שמאיימים **בהטלת סנקציות משניות** על מדינות כסין והודו!

אומרים להן "אתן חייבות לשכנע את רוסיה להפסיק... אחרת...".

זה מסוכן. ראשית, כי ייתכן שלא תצלחנה "לשכנע" וגם לא תפסקנה לסחור עם רוסיה.

שנית, כי אז נגיע "למצב קיצון" **בתחום הכלכלי** וגם בתחום הצבאי.

שלב בדרך לשם הוא מה שקרה בעיר קייב בעימות בין סוללת פטריוט אמריקאית וטילים רוסיים.

אחריו יבואו שלבים נוספים, אלא אם תופסק הלחימה **כעת**.

ברור מדוע זה "כרוך בהפסקת הכהונה של מר זלנסקי". כי אז ישאלו "מדוע לא הסכמת למצב הנוכחי לפני...!". ולא רק אותו ישאלו. גם מנהיגים אחרים "במערב".

כיוון שיש מבוגר "בחדר" אבל כנראה "לא אחראי", הלחימה תימשך וכך גם הטיפוס בשלבי ההחרפה (אסקלציה) שלה.

זו עלולה להיות "הפתעה" לפעילים בשוקי הון. כאשר תוטלנה סנקציות משניות על "הסרבנים".

מתל חורבות לתל חורבות.

גנרל אמריקאי, לשעבר בכיר מאד, שמרבה להופיע ברשתות טלביזיה "ולהסביר" כיצד בקרוב צבא אוקראינה יביס את הצבא הרוסי, אמר לפני זמן לא רב, שגם אם הצבא הרוסי יכבוש את העיר בחמוט, כול מה שהוא "ישיג" בזה יהיה "תל חורבות".

כעת אחרי שהצבא הרוסי כבש את כול שטחה של העיר בחמוט, הוא אכן "השיג" שם תל חורבות. כמו "ההישג" שהיה לו בעיר סטלינגרד (כעת וולווגרד) על גדות הוולגה במלחמת העולם השנייה. אחרי כן הצבא האדום (של ברית המועצות) המשיך במסע של כאלפיים ק"מ "מתל חורבות" אחד למשנהו ולא עצר עד שהגיע לתל חורבות של בנין הריכסטג (בית הנבחרים) בברלין – בגרמניה. ואז הניף עליו את הדגל של ברית המועצות. אנשים משונים. בשביל זה נלחמים? להניף דגל על תל חורבות?

דגל של רוסיה ושל "קבוצת וגנר" בחורבות של העיר בחמוט באוקראינה.

איפה עוד יניפו דגלים? מישהו באמת יודע?! זו "מלחמה מתגלגלת"!

סין – הכנות למלחמה – חברת מיקרון.

הנה זה בא. כיאות לממשל "מסודר", השלטונות בסין השלימו את "החקירה" לגבי "סיכון בטחוני משימוש במוצרים של חברת מיקרון האמריקאית" (בעיקר ייצור זיכרונות לאמצעי מחשוב). המסקנה? אכן קיים "סיכון בטחוני בשימוש במוצריה" ולכן מוצע "לגופים מסוימים" להימנע משימוש במוצרים של חברת מיקרון. בסינית "עממית" הכוונה היא "לכולם".

לפי האמרה הידועה "שמסע של אלף ק"מ מתחיל בצעד אחד קטן", סין שולחת מסר לכול חברה **ממדינה שמשתפת פעולה** עם סנקציות שמוטלות על ידי הממשל בארה"ב על חברות

סיניות: גם אתן עלולות להוות "סיכון בטחוני". כמו כן זה מסר לחברות ולמוסדות בסין: תחליפו את השימוש במוצרים "זרים" במוצרים שמיוצרים בסין. אחרת "תתעוררו" יום אחד למציאות שבה אסור להשתמש במוצרים זרים "שמהווים סיכון בטחוני". שלוש מטרות גדולות בתחום זה הן חברות מיקרוסופט, אפל ואירבוס. לגבי מיקרוסופט, כבר ניתנה הוראה כזו "למוסדות ממשלתיים/ציבוריים" להחלפת מוצרי תוכנה זרים – מועד סיום פחות משנתיים. לגבי חברת אפל, זה תלוי בהתקדמות הפיתוח של יצור מקומי בסין של מכשור **ליצור צ'יפים**. כמובן שאז גם חברות אמריקאיות **לתכנון צ'יפים**, סביר שיתגלה שהן מהוות "סיכון בטחוני".

לגבי חברת אירבוס, ההכנות הן "בתהליך" – יצור עצמי של מטוסי נוסעים בסין – כולל כול הפריטים החיוניים ביצור מטוס כזה – בעיקר **מנועים מתוצרת סין**. סביר שבתחום זה יהיה שיתוף פעולה עם רוסיה.

כול זה כהכנה לעימות צבאי ישיר עם ארה"ב. סביר **שבתאום** עם החרפה קיצונית של העימות הצבאי של רוסיה עם "שלוחי ארה"ב באוקראינה".

זה מסביר מדוע נשיא ארה"ב מייחל/מקווה "להפשרת היחסים עם סין". ביטוי לכך אמור להיות בפגישה – גם וירטואלית – בין נשיאי סין וארה"ב. אולם נשיא סין עסוק מאד בפגישות ובהופעות בפורומים שונים. כך גם שר החוץ של סין. לכן, גם שר החוץ של ארה"ב **אינו** מצליח להיפגש עם בכירים בסין. רק מר סוליבן, היועץ לביטחון לאומי של ארה"ב, הצליח להיפגש עם בכיר בשלטון של סין.

אחד מהתפקידים הקודמים של מר סוליבן היה "כיועץ" במערכת הבחירות לנשיאות של הגברת הילרי קלינטון. כיוון שמר ביידן נשיא ארה"ב הודיע כי יתמודד בבחירות בשנת 2024 לתקופת כהונה נוספת, יהיה מעניין לראות באיזה תחום יעסוק בעיקר מר סוליבן בעתיד הקרוב. או שלמעשה "הביטחון הלאומי" "הביטחון לניצחון בבחירות" הם היינו הך. ייתכן שזה מסביר מדוע נשיא ארה"ב "בטוח" שבקרוב "יופשרו היחסים עם סין". שהרי מרכיב עיקרי **בעימות עם רוסיה** היא ההנחה "**שסין לא תעזור לרוסיה**". בוודאי לא על ידי כך שתפתח במבצע צבאי נגד טייוואן, ככול הנראה בסוף 2023 – תחילת 2024. בתאום עם רוסיה. כלומר, "בשנת בחירות בארה"ב".

הניסיון מראה "שלבוחרים" בארה"ב יש מנהג "מגונה": להחליף נשיא מכהן כאשר הבחירות נערכות בתקופה שבה ארה"ב עסוקה במלחמה "**שאין אופק נראה לסיום שלה**". כך היה במלחמת קוריאה. כך היה במלחמת ווייטנאם. ספק אם מר סוליבן, למרות ניסיונו הרב בשירות המפלגה הדמוקרטית, יוכל לשנות מנהג זה.

לכן, חשוב כבר כעת "להקפיא את הלחימה באוקראינה" "ולהפשיר את היחסים עם סין". שעון **הבחירות בארה"ב** יתחיל "לתקתק" בעצמה רבה החל מסוף שנת 2023.

מניות – סחורות: מה קרה מאז תחילת מגפת קוביד 19

בתחילת שנת 2020 התחיל להתפשט בעולם נגיף קוביד 19. המונים חלו במחלה (מדבקת) ורבים נפטרו.

השלטונות במדינות רבות הטילו מגבלות על פעילויות כלכליות/חברתיות שכרוכות במגע קרוב בין אנשים. זאת כדי למנוע התפשטות של הנגיף.

היו פעילויות כלכליות שלמעשה פסקו לחלוטין, כמו טיסות, אירועי תרבות, לימודים בבתי ספר ועוד.

כך נפסקה "בבת אחת" ההכנסה השוטפת של רבים מהתושבים. השלטונות הגיבו על כך בצורות שונות של סיוע כספי, במידה שונה, לתושבים. "הובילה" בכך ארה"ב, שתוכניות הסיוע שלה לעסקים ולפרטים הסתכמו באלפי ביליוני דולרים. המימון לכך בא מהבנק המרכזי (בארה"ב, כך גם במדינות אחרות), "שהדפיס" דולרים בסכום מצטבר של כארבעת אלפים ביליון דולרים, כדי לקנות אג"ח של הממשלה, אג"ח אחרות ועוד.

לפעילות פיסקלית/מוניטרית זו הייתה השפעה גדולה מאד על המחירים של נכסים ריאליים וגם של נכסים פיננסיים. כמובן שגם למגבלות שהוטלו על פעילות כלכלית, הייתה השפעה על מחירי נכסים.

אחרי שחברות לייצור תרופות, פיתחו חיסונים נגד הנגיף ואחרי שרבים חוסנו וגם חלו, חלה ירידה גדולה בתחלואה. שלטונות הסירו למעשה את כול המגבלות שהוטלו. האחרונה שעשתה זאת הייתה סין, לפני כ-4-5 חודשים. עדיין במדינות מסוימות נדרשות בדיקות לנגיף, לפני שאפשר להיכנס אליהן. אולם אפשר לומר שההתנהלות חזרה להיות כמו שהייתה לפני שנת 2020.

להלן נבחן "מה נשאר" מההשפעה של תקופת המגיפה, על התמחור של מניות של חברות מסוימות ושל סחורות.

נתחיל בחברת פיזר, שהייתה הראשונה לפתח חיסון למחלה. החיסון אמור להקל על תהליך טבעי של הגוף "במלחמה בנגיף" ולהחלמה מהמחלה. אחרי שאושר השימוש בחיסון, השלטונות במדינות רבות, בייחוד "במערב", התחילו במבצע חיסון המוני לאוכלוסייה. החיסון ניתן ב-2-4 מנות לקבוצות אוכלוסייה שונות.

השימוש בחיסון (של חברה זו וגם של חברות אחרות, כמו מודרנה), יצר ביקושים לביליוני מנות חיסון. זה התבטא בסכומים של עשרות ביליוני דולרים. **המימון ניתן על ידי השלטונות**, כדי "לעודד" את התושבים להתחסן.

לגבי חברת פיזר, מהגדולות בחברות ליצור תרופות, זה התבטא בגידול בהכנסות בסכומים של עשרות ביליוני דולרים. ההכנסה שלה שהייתה בתקופה 2018-2020 כ-40 ביליון דולרים בשנה, עלתה ל-81 ביליון בשנת 2021 ול-100 ביליון בשנת 2022. הרווח המדווח שהיה 4-7 ביליון דולרים עלה ל-31 ביליון דולרים בשנת 2022.

אין ספק שמגיעים לחברה, למנהליה ולעובדיה תשבחות על תרומתם בפיתוח חיסון למחלה זו.

אם כך זה מגיע גם לבעלי המניות שלה. זאת בצורה של עלייה ניכרת במחיר המניות של החברה.

אולם כפי שאפשר לראות בתרשים מחירי המניה, לאלו נגרמה אכזבה מרה. מרה בלי מירכאות.

מחיר מניית חברת פייזר – חמש שנים אחרונות.

מקור: Barchart.com

כפי שאפשר לראות בתרשים למעלה, אחרי תחילת "מבצע חיסונים", בייחוד בארה"ב, מחיר המניה עלה במהירות מרמה של כ-40 דולרים לרמה של 50-60 דולרים. כיוון שמדובר במניות של חברה "בערך שוק" של כ-200 ביליון דולרים, זו תוספת נכבדה לערך השוק של המניות.

אולם מתחילת שנת 2022, התחילה ירידה במחיר המניה. זה היה במקביל לירידות כלליות בשוקי מניות. אולם בסוף שנת 2022, מחיר המניה היה עדיין מעל 50 דולרים. אולם דווקא מתחילת שנת 2023, כאשר יש התייצבות/עלייה במדדי מניות, הייתה ירידה תלולה במחיר המניה. מחירה כעת כ-38 דולרים, הוא כמו שהיה בתחילת שנת 2020, כאשר התחילה מגיפת קוביד 19.

לפני שנמשיך, יש לציין כי בתקופה שלפני תחילת קוביד 19, הייתה מגמה של ירידה במחיר המניה. ההסבר היה שעומדים לפוג רבים מהפטנטים של תרופות שמהוות חלק משמעותי מההכנסות של החברה, בעוד שאין לה "בצנרת" תרופות חדשות "מפוצצות" (שיוצרות הכנסות של ביליוני דולרים בשנה). אחרי שפג פטנט על תרופה "מפוצצת", תחרות מצד תרופות גנריות גורמת לירידת מחיר התרופה (והכנסות ורווחי חברה) בשיעורים של 50-90 אחוזים. ברור כי כאשר זה התרחיש הצפוי, משקיעים אינם נלהבים להחזיק במניה, אלא אם יש צפי לתרופות חדשות "מפוצצות".

הגידול שהיה בהכנסות וברווחים של החברה אחרי 2020, "נתפש כאירוע חד פעמי". זאת בגלל שתי סיבות.

ראשית, תהליך טבעי של התחסנות נגד הנגיף. בנוסף לכך שרבים מאד התחסנו, רבים מאד גם נדבקו וחלו. כולל כאלו שהתחסנו. כול עוד **שלא** התפתח סוג נגיף חדש, והחיסון הטבעי (אחרי החלמה מהמחלה) והחיסון שניתן לציבור, מצליחים למנוע **מחלה קשה** אצל מי שנדבק בנגיף, הציבור מתייחס למחלה אפשרית, כמו לכול מחלה עונתית/זמנית.

לא עבר זמן רב ממתן חיסונים לרוב הגדול של הציבור, בייחוד בארה"ב, כך שאין מרגישים כעת צורך במתן חיסונים נוספים, בייחוד לרוב הגדול של האוכלוסייה. אולי רק "לקבוצות סיכון".

שנית, ממשלת ארה"ב הודיעה על סיום "תקופת חירום רפואית" שבה היא קנתה חיסונים מהחברות ואפשרה לכולם להתחסן ללא תשלום עבור החיסון. לכן, כעת מי שרוצה להתחסן צריך לשלם עבור החיסון. אלא אם הביטוח הרפואי שלו מכסה את העלות. אולם ברור שזה **אינו** המצב לגבי הרוב הגדול של האוכלוסייה.

לכן, היה צפוי ואכן כך קרה/קורה שיש **ירידה גדולה מאד במכירות של חיסונים לקוביד 19**.

חברת פייזר צופה **ירידה במכירת חיסונים** של כ 80 אחוזים בשנת 2023. החברה גם מוכרת תרופה לטיפול באלו שחלו. במכירות אלו היא צופה ירידה של כ 60 אחוזים.

אולם החברה מקווה שתצליח לייצב את החיסונים לקוביד 19 כחיסון "עונתי" בדומה לחיסון לשפעת עונתית. זאת בייחוד על ידי פיתוח של **חיסון משולב לשפעת ולקוביד 19**. ההנחה/תקווה היא שחברות ביטוח תסכמנה לשלם עבור העלות של חיסון כזה. זה אינו ברור. בייחוד כיוון שיהיו חיסונים לשפעת עונתית שאינם משלבים חיסון לקוביד 19 ואלו יעלו פחות מחיסון משולב. כאשר מדובר בחיסון לעשרות/מאות מיליוני אנשים, יש משמעות כספית ניכרת גם אם ההפרש בעלות הוא זעום. בכול מקרה סביר **שלא** ניתן יהיה לגבות מחיר של עשרים דולרים למנת חיסון, כמו שנגבה עבור החיסון לקוביד 19.

לכן, מובנת הספקנות של משקיעים לגבי התרומה האפשרית של חיסון לקוביד 19 לרווחי החברה. אלא אם יתפתח זן חדש לנגיף ושלטונות יהיו מוכנים לממן חיסונים לכול האוכלוסייה.

כנראה שגם הנהלת החברה אינה משוכנעת באפשרות כזו והיא מחפשת מקורות חדשים להכנסות.

בחודש מרץ 2023 היא הודיעה על כוונה לרכוש את חברת סיגן תמורת סכום של 43 ביליון דולרים. המימון לרכישה יהיה בעיקר מהנפקת אג"ח בסכום של 31 ביליון דולרים. נראה שהמשקיעים אינם נלהבים מגידול כזה בחובות של החברה, כדי לרכוש כעת חברה שההכנסה השנתית שלה היא 2 ביליון דולרים **ואינה** מדווחת על רווחים. חברה זו עוסקת בפיתוח תרופות "ממוקדות" לסרטן. חברת פייזר צופה/מקווה שתוכל להגיע למכירות שנתיות בסכום של 10 ביליון דולרים, בעוד כשבע שנים.

זהו סכום מכובד בפני עצמו, אולם קטן ביחס לגידול שהיה בהכנסות שלה ממכירת חיסונים לקוביד 19.

לכן, נראה שמשקיעים אינם רואים ברכישה כזו, השקעה שיכולה לקזז את הירידה שמתמנת במכירות של חיסונים לקוביד 19 וגם אינם משוכנעים שניתן יהיה להפוך את החיסון לקוביד 19 לחיסון עונתי. בכול מקרה לא כזה, שיניב הכנסות משמעותיות ורווחים גדולים לחברה.

אזי ימים יגידו. בכול מקרה נראה שהאירוע של קוביד 19, לפחות עד כה, לא הביא לשנוי חיובי משמעותי בערך הכלכלי של החברה.

לעומת זאת נראה כעת שהוא ככול הנראה גרם לשנוי שלילי משמעותי בערך הכלכלי של חברות אחרות.

למשל, חברות תעופה.

אולם לפני כן – דוגמה לכך שרווח של אחד יכול להיות הפסד של אחר.

מחיר מניית סיגן – מיועדת לרכישה על ידי חברת פיזר.

מחיר המניה היה כ 130 דולרים לפני ההודעה של חברת פיזר על כוונתה לרכוש אותה. המחיר כעת כ 190 דולרים. אפשר לראות שבמקביל לתוספת ערך למניות חברה זו, הייתה ירידה ערך למניות חברת פיזר. כאמור למעלה סביר שלא רק בגלל ההודעה על רכישת חברה זו. אבל עצם ההודעה על רכישה זו מראה ככול הנראה, על כך, שפגה ההשפעה החיובית של קוביד 19 על רווחי החברה. הרכישה עצמה עדיין תלויה באישור של רשות המסחר הממשלתית בארה"ב, שעלולה למנוע אותה (אולי לרווחת בעלי מניות פיזר) בטענה שהיא עלולה להקטין תחרות בענף זה.

חברות תעופה.

חברת דלתא.

מחיר מניית דלתא

כפי שאפשר לראות בתרשים למעלה, בתחילת מגפת קוביד 19 פסקה בבת אחת "המראה" במחיר המניה.

למעשה פסקה בבת אחת הפעילות העסקית של החברה – אחת מחברות התעופה הגדולות בארה"ב ובעולם. לא היו יותר טיסות והמטוסים קורקעו. זאת בגלל מגבלות שהוטלו על ידי השלטונות בארה"ב ובמדינות אחרות. היה חשש שכול עובדי החברה – וחברות תעופה אחרות – יפוטרו.

כדי למנוע זאת, הממשל בארה"ב באישור הקונגרס אישר מתן סיוע בסכומים של עשרות ביליוני דולרים לחברות תעופה. בתנאי שתמשכנה להעסיק את העובדים שלהן. היו כמה אפשרויות לקבלת הסיוע וחברות שונות בחרו בצורות שונות של סיוע מהממשלה. חברת דלתא בחרה להגדיל את החוב שלה – בסכום של כ-22 ביליון דולרים. אחרי כן פרעה חלק מהחובות לזמן ארוך. אולם בסוף שנת 2022 סך החובות שלה היו גדולים בסכום של כ-15 ביליון דולרים לעומת סוף שנת 2019. לעומת גידול של כ-8 ביליון דולרים בנכסיה. זה משקף הפסד מצטבר מתחילת קוביד 19 של כ-9 ביליון דולרים.

הכנסות החברה והרווחים שלה בשנת 2019 היו 47 ביליון דולרים ו-5 ביליון דולרים. אלו ירדו בשנת 2020 ל-17 ביליון דולרים ולהפסד של 12 ביליון דולרים.

לשנת 2022 היא דיווחה על הכנסות של 50 ביליון דולרים אולם על רווח של רק 1 ביליון דולרים.

"משהו" השתבש במודל העסקי של החברה. חלק מזה בגלל גידול בהוצאות מימון לכיסוי העלויות שהיו לה בתקופת המגיפה בשנים 2021-2022. אולם חלק מזה בגלל שינוי בעלות התפעול לעומת התקופה שלפני תחילת קוביד 19.

זה מתבטא בעיקר בעלות הדלק לתפעול מטוסים. עלות זו לא חזרה (לרדת) למה שהייתה לפני שנת 2020. גם עלויות אחרות – כמו חלקי חילוף ושכר עבודה – הן גבוהות יותר מאלו שהיו עד תחילת שנת 2020.

אפשר לפצות על כך על ידי העלאת מחירי כרטיסי טיסה. כמו כן על ידי הרעה בתנאי השירות: הפסקת טיסות ליעדים מסוימים, הפחתת מספר טיסות ליעדים מסוימים וכך להגדיל את התפוסה בכול טיסה.

אולם אין באלו כדי לקזז את ההשפעה של שינוי לרעה בביקוש לטיסות. בייחוד טיסות עסקים. אלו מושפעות משנוי בהתנהלות עסקית - אפשר גם בלי לטוס - וגם מהרעה במצב העסקי של חברות. אלו מגיבות על ידי צמצום הוצאות שאינן "הכרחיות".

כיוון שחלק משמעותי מטיסות הן בגדר "מוצר מותרות" - בייחוד לנופש של פרטים - אז סיום תקופה ממושכת של גידול ראלי בהכנסות של צרכנים - כמו שהיה בין שנת 2012 לשנת 2019 - בייחוד "במערב" - גורם להפסקת/האטת הגידול בביקוש לשירותים של חברות תעופה. אחרי "מלוי חוסרים" שנוצרו בתקופת קוביד 19, צרכנים חוזרים לחלק את ההוצאות שלהם לפי רמת הכנסה ומחירי מוצרים/שירותים. ככול שנדרשת הוצאה גדולה יותר על אנרגיה/מזון/דיוור, נותר סכום קטן יותר להוצאה על "מוצר מותרות".

בעבר חברות תעופה התחרו זו בזו על ידי הצעת "מחירי הפסד". זה "התאפשר" בתקופה של גידול מתמשך בביקושים לשירותים שלהן. בתקופה של סטגנציה כלכלית (גם בהכנסה הראלית של צרכנים), "מודל עסקי" כזה עלול להביא לסיום הפעילות של חברה. לכן, היעד הופך להיות "לשרוד" ולא "לגדול". זה מתבטא בהתייחסות למניות - לא כמו של חברות "צמיחה" - אלא כסטגנציה - גם במחירי המניות.

כמובן שיתכנו גם קשיים ספציפיים בפעילות של חברת תעופה מסוימת - בגלל קווי התעופה שלה, בגלל גיל המטוסים שלה, בגלל עלויות שכר, תחרות "מחברות זולות". זה התבטא בעבר במקרים של "ארגון מחדש" (מילה מכובסת לפשיטת רגל) של חברות תעופה. גם הגדולות שבהן בארה"ב. אולם העיקר הוא שבתקופה של סטגנציה כלכלית, יש הפסקה/האטה בגידול בביקושים "למוצר מותרות".

מחיר מניית יוניטד

מחיר מניית אמריקן

הערה: חברה זו הייתה "בצרות" עוד לפני שנת 2020.

מחיר מניית ריינאיר

הערה: חברת "טיסות זולות". מחזור הכנסות הרבה יותר נמוך מאלו של החברות האמריקאיות שמוזכרות למעלה. לכאורה בתקופה של סטגנציה כלכלית, אמורה לשרוד ואולי גם להמשיך לגדול. אולם חשופה להגברת תחרות מחברות "סדירות".

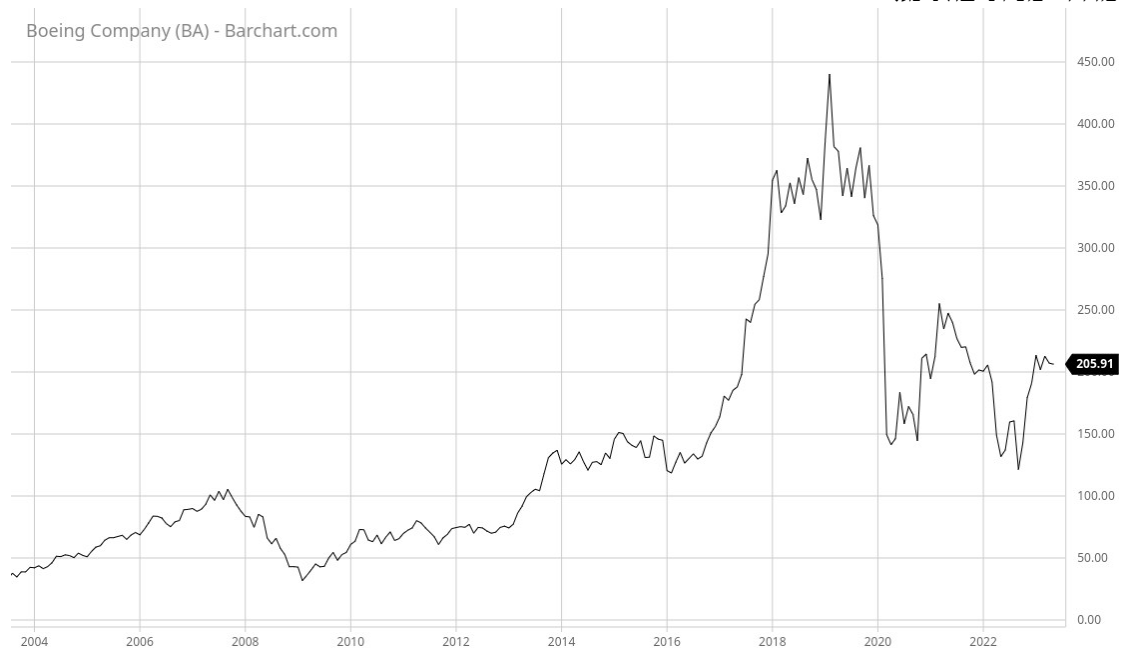
חברות לייצור מטוסים.

אם מצבן של חברות תעופה אינו מזהיר, סביר שזה ישפיע גם על מצבן של חברות לייצור מטוסים.

שתי הגדולות הן בואינג ואירבוס. למעשה יש להן מעמד מעין מונופוליסטי.

לבואינג היו צרות בדגם מטוס שהתרסק פעמיים והופסקו הטיסות שלו לתקופה מסוימת. כמו כן סביר שכחברה אמריקאית היא אינה אהודה כעת בסין, שבה שוק גדול מאד למטוסים. לחברה יש גם פעילות גדולה בתחום הצבאי. אמורה להיות "חברת צמיחה" בתקופה ממושכת של צמיחה כלכלית - בייחוד באסיה - בגלל מעמד מונופוליסטי בייצור מטוסים. כמו כן גידול אינסופי בתקציב ההגנה של ארה"ב גם הוא יכול לשמש "כמנוע צמיחה". אולם תקלות ביצור, "מתיחות" עם סין ורוסיה - מקטינים השוק הפוטנציאלי למטוסים שלה. כמו גם תקופה של סטגנציה כלכלית "במערב". מאז שנת 2018 הייתה ירידה גדולה בהכנסות - כ-30% - ורווח שנתי של 10 ביליון דולרים הפך להפסד שנתי של 5 ביליון דולרים. כנראה כול אלו מתבטאים בהפסקת "הצמיחה" במחיר המניה.

מחיר מניית בואינג.

אולם אם חברת בואינג, במקום לעסוק בייצור מוצרים לרווחת הציבור הייתה כמו חברת לוקהיד מרטין, עוסקת רק בייצור כלי נשק - מטוסים, טילים ושאר ירקות - שרוסיה וסין תשמדנה בכמויות גדולות מאד בכול עימות צבאי עם ארה"ב ובנות לווייה שלה, היא הייתה ממשיכה להיות "חברת צמיחה" עם "מניית צמיחה".

מניית חברת לוקהיד מרטין

חברת **אירבוס** (שיתוף פעולה אירופאי ביצור מטוסים). זו ככול הנראה מועדפת, עדיין, על ידי חברות תעופה בסין שממשיכות להזמין ממנה מאות מטוסים – לאחרונה יותר מ-300 מטוסים. סין היא שוק עיקרי עבורה. אבל מנהיגי השוק המשותף, בייחוד "הירוקים" בגרמניה, פועלים ללא לאות כדי להביא לנתק ביחסים עם סין. החברה מעריכה "שתספק" השנה כ-700 מטוסים. אולם ייתכן שכבר יש "עננים" באופק. יש לעקוב אחרי מספר ההזמנות החדשות (נטו) למטוסים לעומת כמות היצור השנתי שלהם. ייתכן שכבר כעת מסתמנת הרעה מבחינה זו. נדע יותר עד סוף שנת 2023.

מחיר מניית אירבוס

הערה: המשך צמיחה? תלוי כמה מהר בסין וברוסיה יגיעו ליצור מטוסים בלי שימוש בפריטים זרים כמו מנועים. לא רק מטוסים לטווח בינוני אלא גם לטווח ארוך. שוק עיקרי למטוסים כאלו הוא באסיה. אם גם סין תהיה בעימות צבאי/כלכלי עם ארה"ב והשוק המשותף, אז הרבה מטוסים אזרחיים יקורקעו, כיוון שתושבתנה טיסות לטווח ארוך בין ארה"ב/אירופה לאסיה. ותודה לפוליטיקאים. מעניין אם זה יקרה "בדיוק" כאשר החברה מצליחה לצאת "מהבור" שנוצר בתקופת קוביד 19.

אניות נופש.

אלו הושבתו לחלוטין עם תחילת מגפת קוביד 19. כיוון שסיורים באניות אלו כוללים "ירידה לחוף" לסיורים מקומיים ומדינות אסרו על "ירידה לחוף", למעשה לא היה להן "מה להציע" לנופשים. גם מדינות שמנמלים שלהן יצאו סיורים, אסרו על פעילות שלהן.

שתי חברות עיקריות בתחום זה הן קרניבל ורויאל קריביין. מלבד ההוצאות בתקופת השבתת הפעילות שלהן, חל גידול בהוצאות הפעלה - דלק, מזון, שכר עבודה. כמו כן אחרי מילוי "חוסרים" מתקופת קוביד 19, צרכנים מקטינים צריכת "מוצר מותרות" בתקופה של ירידה בהכנסה ראלית. גם צריכה על ידי פנסיונרים. אלו גם נפגעו בתקופה ארוכה של ריבית אפסית שהתקבלה על החסכונות שלהם ומהפסקת העליה במחירי מניות. ייתכן שגם מצורך בתמיכה גדולה יותר "בילדים".

מנית רויאל קאריבין

הערה: אפשר לראות את העלייה הניכרת במחיר המניה בתקופה של "תרחיש 2013", דהיינו ריבית אפסית ומחירי סחורות "נמוכים" כמו גם עלייה ממושכת במדדי מניות. יש מתאם בין "החגיגות" בשוקי הון "במערב" והחגיגות באניות נופש.

מחיר מניית קרניבל

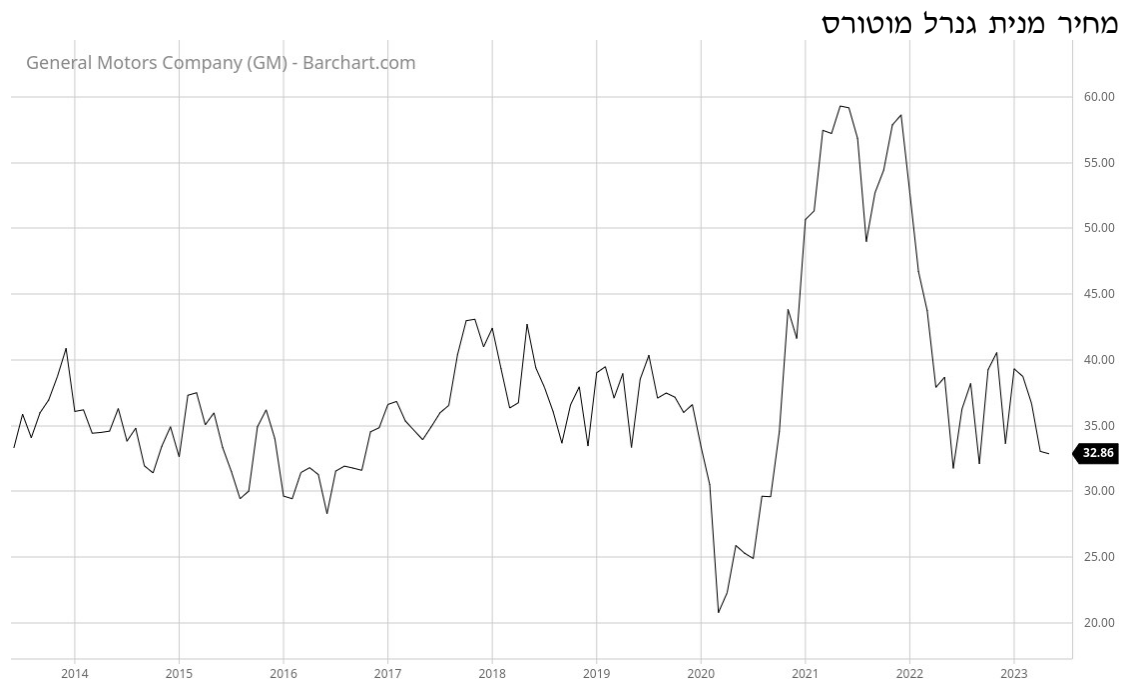
הערה: ההכנסות בשנת 2019 היו 21 ביליון דולרים ורווח מדווח 3 ביליון דולרים. בשנת 2021 היו 2 ביליון דולרים והפסד 9.5 ביליון דולרים. בשנת 2022 12 ביליון דולרים והפסד 6 ביליון דולרים. חוב לזמן ארוך עלה מ-10 ל-32 ביליון דולרים משנת 2019 לשנת 2022.

יצור כלי רכב.

כתבנו לאחרונה על כך שהגידול בהכנסות של יצרנים נבע יותר/בעיקר מעליה במחירי כלי רכב ולא מגידול בכמות המכירות. כיוון שחלק גדול מהמכירות הן מכירות באשראי – עד 5-7 שנים – עליה בריבית מייקרת את העלות של כלי רכב. לכך נוספה עליה בעלות תשומות – חומרים ושכר. כמו כן בגלל תוספת "פריטים" שמיקרת את עלות היצור. התוצאה? סטגנציה/ירידה בכמות הנמכרת.

מה לזה ולקוביד 19?

הריבית האפסית בתקופת המגפה וההימנעות מהוצאות על שירותים שכרוכים "במפגשים עם אנשים", כמו גם הרצון להימנע מתחבורה ציבורית וגם מטיסות לטווחים קצרים, "עודדו" הוצאות על רכישת רכב. כול הגורמים האלו "נעלמו". כעת נחשפת העובדה שהעליה בעלות כלי רכב, אינה תואמת את הקיפאון/ירידה בהכנסה הראלית. כיוון שאי אפשר לפצות על ירידה בכמות הנמכרת על ידי העלאת המחירים, נדרש סבסוד ממשלתי כדי לעודד צריכה – של כלי רכב חשמליים. אולם כפי שנראה ממחירי מניות של יצרני רכב, משקיעים אינם מצפים שזה ימנע את ההשפעה השלילית של ריבית "גבוהה" וירידה בהכנסה הראלית על הכמות הנמכרת של כלי רכב.

הערה: נעלמה "הצמיחה" של קוביד 19. חזרה לסטגנציה.

מחיר מניית פורד

מחיר מניית פולקסווגן

הערה: גידול עצום בתחרות בסין מצד יצרני כלי רכב חשמליים מקומיים, ביחוד BYD מקטין את הביקושים לרכבים של יצרנים "מובילים" כמו טויוטה ופולקסווגן. סין היא שוק עיקרי ליצרני רכב מאירופה ומארה"ב. השלטונות בארה"ב ובשוק המשותף עושים "כמיטב יכולתם" כדי לחסל את הסחר עם סין ואת הפעילות של יצרני רכב ממדינות אלו בסין. כלומר, אלא אם סין תפסיק לסחור עם רוסיה...

מה לקוביז 19 ולירידה בהכנסה הראלית?

בתרשימי מניות של חברות שונות למעלה, אפשר לראות "שצמיחה" שהייתה במחירי מניות בתקופת קוביז 19 "נעלמה", או שבמניות של חברות מסוימות, לא הייתה חזרה (כלפי מעלה) לרמה שהייתה לפני תחילת קוביז 19. כמו כן התייחסנו "לירידה בהכנסה הראלית".

אפשר לשאול מה לאבחנה זו ולקוביז 19?

ננסה להסביר.

למעשה היה **בארה"ב** תהליך של ירידה/קיפאון בהכנסה הראלית עוד לפני תחילת קוביז 19. אולם צרכנים יכלו לכסות על כך על ידי גידול בלקיחת אשראי שניתן בריבית "נמוכה" תודות לריבית "אפסית" שנגרמה על ידי **הבנק המרכזי של ארה"ב** מאז שנת 2010. כמו כן זה קרה בתקופה של "תרחיש 2013", דהיינו מחירי סחורות נמוכים – **שירדו** מהרמה בה היו ב-2010 – 2013. זה יצר חזות כאילו אין ירידה גדולה בהכנסה הראלית. כלומר, היה קיפאון בהכנסה הנומינלית, אולם ירידה במחירי סחורות. כך עד תחילת שנת 2016.

המשמעות הכלכלית של קוביז 19 בגלל מגבלות שהטילו השלטונות על פעילות כלכלית, הייתה למעשה **ירידה גדולה** בהכנסה הנומינלית של ציבור. לא של כול הציבור, אבל של חלק גדול מהציבור **שלמעשה "הפסיק לעבוד"**.

במקום הכנסות מעבודה הם **קבלו הכנסות מהממשלה!** זאת בצורה ישירה ובצורה עקיפה. בארה"ב הממשלה נתנה סכומי כסף לעסקים, כדי שיוכלו להתקיים – להעסיק עובדים ולשלם הוצאות לשכר דירה ועוד.

כיצד מימנה הממשלה את הגידול בהוצאות שלה?

אפשר היה להטיל מסים על אלו "שהמשיכו לעבוד" ולספק מוצרים/שירותים. כלומר, **להקטין** את ההכנסות שלהם וכך לממן הכנסות לאלו "שהפסיקו לעבוד".

או שיכלו להגדיל לקיחת הלוואות מהסקטור הפרטי, גם אם זה היה גורם לעליה בריבית. ייתכן שזה אפילו לא היה גורם לכך, כיוון שנוצר "חיסכון כפוי" על אלו "שהמשיכו לעבוד" ולא יכלו להוציא חלק מההכנסה שלהם לצריכת מוצרים/שירותים, בגלל מגבלות שהטילו השלטונות. בתקופה מאוחרת יותר הממשלה תוכל להטיל מסים כדי לפרוע חובות **לסקטור הפרטי**, שנוצרו בתקופה זו.

שלטונות לא עשו זאת.

במקום זה הממשל מכר אג"ח **לבנק המרכזי של ארה"ב "שהדפיס דולרים"** כדי לקנות אותן. דולרים אלו אפשרו לאלו "שלא עבדו" להמשיך לשלם "לאלו שהמשיכו לעבוד".

כך נוצרה חזות כאילו למרות שהייתה **ירידה** בהכנסות של **כלל הציבור** (מעבודה), הוא לא נאלץ להקטין את הצריכה שלו, מלבד היכן שמגבלות של השלטון מנעו זאת. להפך. אצל חלק מהציבור גדל כוח הקניה בגלל ריבית אפסית – תודה לבנק המרכזי.

התוצאה של מדיניות זו הייתה עליות מחירים! היכן? בסקטורים **שלא** ניתן היה להגדיל את ההיצע שלהם ושלא קטנו הביקושים להם, למרות מגבלות שהטילו השלטונות. זה בלט בייחוד בסקטורים בהם רכישות נעשות במימון אשראי (ריבית אפסית), היכן שגדלו הביקושים בגלל מגבלות קורונה – אמצעי מחשוב – (למידה/עבודה מרחוק), מוצרי צריכה שאפשר היה להמשיך לקנות אותם (בעיקר מיבוא), תוך שימוש בהכנסה שלא ניתן היה להשתמש בה לרכישת שירותים שונים, בגלל מגבלות של השלטון.

הסיוע של הממשלה – באמצעות "הדפסת דולרים" – הגדיל את הנכסים שבידי סקטור פרטי – גידול בכמות הדולרים – מזומן ופיקדונות בבנקים – שבבעלותו.

נכון שבו בזמן גדל החוב של הממשלה (לבנק המרכזי של ארה"ב) ולכאורה זהו חוב של הציבור. אולם הפרט אינו מתייחס לחוב של הממשלה, כאשר הוא מקבל החלטות על אפשרות הצריכה שלו על סמך הכנסה שוטפת ועל סמך ערך הנכסים שבבעלותו.

לכן, נוצר מצב של גידול "בהכנסה הקבועה – פרמננטית" בסקטור פרטי. כלומר, היכולת לצרוך על סמך המכלול של הכנסה שוטפת וערך נכסים בבעלות הצרכן.

אם בו בזמן אין גידול ביכולת/נכונות לספק ביקושים של צרכנים – התוצאה תהיה עליות מחירים.

ולא רק זאת.

הגידול בנכסים נזילים – דולרים – בסקטור הפרטי, מאפשר גידול במתן אשראי. זאת במישרין על ידי מתווכים פיננסיים – בנקים וגופי חיסכון – ובעקיפין על ידי ספקי מוצרים ושירותים (שהם עצמם מגדילים שימוש באשראי). וזאת בריבית נמוכה – למעשה אפסית – בגלל הגידול העצום בנכסים נזילים בסקטור הפרטי!

זמינות של אשראי בעלות "נמוכה" מגדילה את היכולת לצרוך כעת.

זה מביא לעליות מחירים. ודרישות לעליות בשכר. בייחוד בסקטור ציבורי. וזה מאפשר לשלם עברו מוצרים/שירותים במחירים "גבוהים". וחוזר חלילה.

לממשל בארה"ב אין כוונה להעלות מסים ואין לו כוונה להקטין את ההוצאות שלו – בוודאי לא בשנת בחירות. להפך. "בצנרת" יש תוכניות לגידול רב בהוצאות הממשלה – בחלקן כבר אושרו על ידי הקונגרס בארה"ב.

לכן, "המשימה" למנוע המשך לעליות מחירים מוטלת על הבנק המרכזי של ארה"ב. אולם, למעשה זו "משימה" להקטין את הערך של נכסים שבידי הסקטור הפרטי. נכסים שגדלו בתקופת קוביד 19.

לאילו שהם עדין פה, כעת אנו מגיעים "לתגלית מדהימה" בתחום הכלכלי. זהו ממצא שפעילים בשוקי הון אינם מודעים לו, או שנוח להם להתעלם ממנו. כך גם "הציבור". זה עשוי להסביר טעות עיקרית שעלולה לקרות בעתיד הקרוב בקבלת החלטות השקעה.

"והתגלית המדהימה" היא:

מביצים אפשר לעשות חביתה. מחביתה אי אפשר לעשות ביצים. גם לא אנשי הבנק המרכזי של ארה"ב.

כיצד הבנק המרכזי של ארה"ב מתכוון להקטין את סכום הנכסים הנזילים בידי הציבור?

לבנק המרכזי של ארה"ב יש שני סוגי נכסים עיקריים.

אג"ח שהנפיקה ממשלת ארה"ב ואג"ח מגובות במשכנתאות שהונפקו בסקטור הפרטי. אלו משמשות למימון מתן משכנתאות ברכישת בתים.

סכום אג"ח ממשלת ארה"ב בבעלותו הוא יותר מ 5000 ביליון דולרים. סכום אג"ח מגובות במשכנתאות הוא כ-2500 ביליון דולרים. הרוב הגדול של אג"ח ממשלת ארה"ב הן לתקופות פדיון עד 10 שנים. לעומת זאת אג"ח מגובות במשכנתאות הן לתקופות פדיון של 15 שנים

וגם יותר מכך. אבל באג"ח אלו סכום הקרן נפרע לשיעורין במקביל לכך, שמקבל משכנתה משלם מדי תקופה סכום על חשבון הריבית ועל חשבון הקרן. לעתים הוא גם מבצע "פירעון מוקדם" של כול סכום המשכנתה.

כעת לעיקר.

כאשר אדם פורע סכום מסוים במשכנתה ו/או משלם ריבית עבודה, בנק מסחרי מחייב את חשבונו ומזכה – במישרין או באמצעות "מנהלי משכנתאות" – את הבנק המרכזי של ארה"ב. זה נעשה על ידי חיוב יתרת זכות של בנק מסחרי בפיקדון שלו בבנק המרכזי.

במקרה כזה – **קטן סכום הנכסים הנזילים של הציבור** – קטן סכום הפיקדונות שלו בבנק המרכזי.

אם הבנק המרכזי **יקנה** שוב אג"ח מגובות במשכנתאות בסכום שקיבל מפירעון קרן/תשלום ריבית מלווה משכנתה (באמצעות האג"ח), אז **לא** יקטן סכום הנכסים הנזילים של הציבור.

כעת הבנק המרכזי מבצע "תוכנית" לפיה הוא אינו ממחזר (דהיינו קונה שוב אג"ח מגובות במשכנתאות) בסכום של עד 35 ביליון דולרים בחודש. כלומר אם יש תקבולים מההחזקות שלו באג"ח אלו עד לסכום של 35 ביליון דולרים **בחודש מסוים**, הוא לא יחזור לקנות אג"ח כאלו בסכום שהתקבל אצלו **באותו חודש**.

לפי תוכנית זו, ייתכן **שלא ימחזר סכום של עד 420 ביליון דולרים בשנה**.

חלק מהתקבולים שלו הם תשלומי קרן. לפי ריבית של 3-4 אחוזים, אלו מסתכמים בשנה אחת בסכום של 75-100 ביליון דולרים. לפי אומדן זה, הסכום המקסימלי של קרן שלא ימוחזר הוא 320-345 ביליון דולרים בשנה. זאת מתוך יתרת החזקות של יותר מ-2500 ביליון דולרים. זהו המקסימום. בפועל זה יכול להיות הרבה פחות מכך. תלוי בלוח הפירעונות של משכנתאות.

נניח 400 ביליון דולרים. הגידול בסכום ההחזקות של הבנק המרכזי בתקופת קוביד 19 היה כ-4000 ביליון דולרים. כלומר, הקטנה בנכסים נזילים של כ-10% ממה שנוספו בקוביד 19 ושל כ-5% מסך כול המזומנים ופיקדונות שיש כעת לסקטור הפרטי בבנק המרכזי.

וזה לפני אירועים "חד פעמיים" שבהם הבנק המרכזי "מדפיס" במהירות דולרים כדי למנוע קריסה של מוסד פיננסי. כמו שעשה זה – קרוב ל-200 ביליון דולרים כדי שאפשר יהיה לשלם לבעלי כול הפיקדונות בשני בנקים שקרסו. כלומר, "בבת אחת" הוא כבר "קניז" כמחצית מהסכום המקסימלי שייתכן מאי מחזור אג"ח מגובות במשכנתאות במשך שנה אחת.

מסקנה: עד כה הוא למעשה **לא** הקטין או **הקטין מעט מאד** את סכום הנכסים הנזילים שבידי סקטור פרטי.

מה לגבי אג"ח ממשלה שבבעלותו?

לפי "תוכנית" נוכחית הוא אמור שלא למחזר אג"ח כאלו עד לסכום של 60 ביליון דולרים **בחודש**. נראה מרשים.

אלא שאי אפשר לעשות ביצים מחביתה.

כאשר הוא **אינו** ממחזר סכום שהתקבל מפדיון אג"ח של הממשלה, דהיינו מחייב את פיקדון הממשלה בבנק המרכזי ואינו קונה שוב אג"ח ממשלה, זה יקטין את סכום הנכסים הנזילים בידי סקטור פרטי – רק כאשר הממשלה גובה מסים מסקטור פרטי ומשתמשת בסכומים אלו כדי לפרוע חוב לבנק המרכזי. כלומר, מחויב פיקדון של בנק מסחרי בבנק המרכזי – מזוכה פיקדון של הממשלה בבנק המרכזי ואז הוא מחויב בפירעון החוב שלה לבנק המרכזי.

כלומר הממשלה **תגבה מסים** כדי להקטין את החוב שלה לבנק המרכזי.

הפסקה לפרסומות: ייתכן שגשר הירקון יימכר וכבונוס לקונה הוא יקבל גם את גשר ביילי שמוצב לידו.

כלומר, רק הבנק המרכזי בעצמו **אינו** יכול לגרום לירידת סכום הנכסים הנזילים – מזומן ופיקדונות – שהוא יצר יש מאין בתקופת קוביד 19.

זה תלוי במה שתעשה הממשלה. (מלבד לגבי אג"ח מגובות במשכנתאות – ראו למעלה).

הבנק המרכזי הכין חביתה – הוא עצמו אינו יכול לעשות ממנה ביצים.

רגע... אבל יש עוד אפשרות.

הממשלה תמכור אג"ח לסקטור הפרטי ותשתמש בסכום שיתקבל לפירעון חוב לבנק המרכזי. בצורה כזו יקטנו הפיקדונות של סקטור פרטי בבנק המרכזי ותגדלנה ההחזקות שלו באג"ח ממשלה.

אם כך, לכאורה הושגה המטרה!?

אם זה יעשה על ידי מכירת אג"ח לפדיון אחרי 10+ שנים, סביר שאכן זה נכון.

אולם מה יהיה שער הריבית שיידרש לצורך זה בסכומים משמעותיים?

וזה **בלי** לגרום **למיתון גדול** בפעילות הכלכלית!

למעשה הממשלה תצטרך להתחרות בסקטור הפרטי בגיוס כסף לזמן ארוך. והכסף שיגויס **לא** ישמש לפעילות כלכלית.

סביר שזה יגרום לירידה בהשקעות ולמיתון, אפילו גדול בפעילות כלכלית.

ואז מוסדות פיננסיים יקלעו לקשיים ואז הבנק המרכזי... ניחשתם נכון.

אם האג"ח שהממשלה תנפיק יהיו לתקופת פדיון קצרה, אז אלו יחשבו כנכסים נזילים בידי הסקטור הפרטי והוא **לא** ישנה החלטות לגבי צריכה והשקעות.

מסקנה: נוצרה חביתה גדולה בידי הבנק המרכזי ואי אפשר לעשות ממנה ביצים, אלא על ידי **גרימת מיתון גדול, קריסה של מוסדות פיננסיים...**

אז מה עושים? משלמים ריבית "גבוהה" על פיקדונות של הסקטור הפרטי בבנק המרכזי.

כדי שלא יהיה **המשך** לעליות מחירים, כפי שהיו ב-2022/2023, הבנק המרכזי חייב "לשכנע" ציבור **להלוות לו כסף**, במקום ללוים בסקטור הפרטי. זאת על ידי כך שהוא מציע לשלם ריבית "גבוהה". (**ואינו** משתמש בפיקדונות למימון פעילות כלכלית).

הריבית "הגבוהה" גורמת לירידה בביקושים למוצרים בהם המימון נעשה בעיקר באשראי. זה גורם לירידה בהכנסות של מועסקים בסקטורים אלו ובהמשך של רבים "שסוחרים" אתם.

כך נגיע לירידה בהכנסות הנומינליות, שלמעשה נגרמה כבר בעבר עם תחילת קוביד 19!

אחרת, אם הוא לא יציע ריבית "גבוהה" על פיקדונות של סקטור פרטי אצלו - הירידה בהכנסות תיגרם על ידי תהליך אינפלציוני שיגרום לירידה ראלית בהכנסות וגם בערך של נכסים נזילים ונכסים אחרים.

זה המצב. מחביתה אי אפשר לעשות ביצים.

השלטונות מקווים שיוכלו "למרוח" את השפעת הירידה בהכנסות מתקופת קוביד 19 על פני תקופה ארוכה, כך שהציבור "לא ירגיש" אותה "בבת אחת". "ירגיש" בצורה שתגרום לתוצאות פוליטיות.

אבל אי אפשר "להעלים" את הירידה בהכנסות שהייתה בתקופת קוביד 19. השלטונות ינסו לגרום לכך "שפעם זו תהיה ירידה ראלית בגלל אינפלציה" "זפעם זו תהיה ירידה נומינלית בגלל מיתון (רשמי)" וחוזר חלילה.

התוצאה תהיה תהליך של סטגנציה מלווה באינפלציה בשיעורים משתנים אולם בתוך מגמה עולה של שיעורי אינפלציה.

וכול זה למה? כי הם לא היו מוכנים וגם כעת אינם מוכנים להטיל מסים כדי לממן הוצאות שהיו לשלטונות. מדוע? כי זה מצריך הטלת מסים גבוהים על "מקורבים". כמו גם על הרבה "בוחרים".

כול זה עוד לפני גידול בהוצאות שתהיינה בגלל תוכניות "ירוקות" וכדומה.

זה "הקשר" למה שהיה ולמה שיהיה.

החשבון יגיע - העיקר שפוליטיקאים קבלו את "הטיפ" שלהם.

מדדי מניות - שערי ריבית - זהב.

מחיר זהב - 1940 דולרים לאונקיה.
מדד דאו גונס תעשייתי - 33093.
מדד נאסדק - 12975.
תשואת אג"ח ממשלת ארה"ב 10 שנים - 3.82%.
שער ריבית יומי ארה"ב 5%
מחיר נפט קל ארה"ב - 73 דולר לחבית. ברנט באירופה - 77 דולר.
תשואה ראלית אג"ח צמוד מדד ממשלת ארה"ב 10 שנים - 1.57%.

הערה: לעומת מחירים לפני שבועיים: עלייה בתשואת אג"ח ממשלת ארה"ב ל-10 שנים ותשואה ראלית אג"ח צמוד מדד ממשלת ארה"ב 10 שנים. **ירידה** במחיר הזהב. עלייה במדד נאסדק. אבל מחיר קרן אג"ח "זבל" jnk עדיין "תקוע" במרחק של כ-3 אחוזים ממחיר התחתית שלו בשנה האחרונה. אחרי ירידה של יותר מ-20 אחוזים מהמחיר הגבוה בחמש השנים האחרונות. מצב דומה בקרן אג"ח חברות "להשקעה" lqd. "הגנרלים" בנאסדק רצים קדימה **בלי** "שהחיילים" מצטרפים אליהם. ראו בהמשך לגבי מהי "הגרלה".

מהו הערך הכלכלי של כרטיס לוטו?

קבוצה של אנשים מתארגנת כדי לקיים הגרלה. הפרס הראשון יהיה בסכום של 80% מההכנסות ממכירת כרטיסי הגרלה. הפרס השני יהיה סכום של 20% מההכנסות. זכיה בפרס הראשון - לחוד או עם זוכים אחרים מצריכה ניחוש נכון של סדרה של 7 מספרים. זכיה בפרס השני מצריכה ניחוש נכון של סדרה בת 6 מספרים.

אפשר לנחש סדרה אחת בת 7 מספרים תמורת 6 שקלים. אפשר לקנות כרטיס מוכן עם 10 ניחושים תמורת 60 שקלים.

הסכום המרבי של פרס ראשון הוא 80 מיליון שקלים ושל פרס שני הוא 16 מיליון שקלים. (הסכום העודף אם יהיה - למארגנים).

מועד הגרלה ביום שלישי בשעה 23.00.

מהו הערך הכלכלי בשעה 22.59 של כרטיס לוטו כזה שבו 10 ניחושים ?

אי אפשר "לחשב" זאת בלי לדעת מה תהיינה ההכנסות ממכירת כרטיסים. כיוון שאיננו יודעים מה יהיו סכומי הפרסים. כמו כן איננו יודעים כמה זוכים יהיו בפרסים.

אם כך שאלה זו "פסולה". אלא אם **מובטח מראש** סכום לפרס ראשון ולפרס שני. גם אז נדרשות הנחות לגבי כמה זוכים יהיו בכל פרס.

אם כך זו שאלה "פסולה".

אבל נניח שדקה אחת לפני קיום ההגרלה, יש שמוכנים לשלם עבור כרטיס כזה שקל אחד.

כמה יהיו מוכנים לשלם עבורו אחרי קיום ההגרלה, כאשר מתברר שאינו כולל שום ניחוש נכון? אפס שקלים.

למה?

כי לכרטיס לפני עצמו **אין** שום ערך כלכלי. יש לו ערך רק עוד קיימת הקבוצה שהתארגנה לצורך קיום הגרלה. **אחרי** ההגרלה היא אינה קיימת! כמו כן הכרטיס עצמו אינו יוצר שום ערך כלכלי. הרווח של המנחש נכון, הוא ההפסד של אחרים שהשתתפו בהגרלה.

כלומר, לא נוצר שום ערך כלכלי בפעילות זו. מה שקורה הוא שערך כלכלי מועבר מאלו שלא ניחשו נכון לאלו שניחשו נכון.

למה "בלבול מוח זה"?

כי לפעמים מה שנראה כפעילות "השקעות" היא למעשה פעילות "הגרלות".

"ההגרלה" היא מי יהיה אחרון שיישאר עם "נכס" שאיש אינו מוכן לקנות אותו במחיר גבוה יותר מהמחיר שהוא שילם עבורו.

כשהקבוצה "מתפזרת", אין יותר ערך "לנכס", שרק "לפני דקה" היו לו קונים "נלהבים".
אולי יש במחיר הרבה יותר נמוך מהמחיר "האחרון" שלו.

האם ייתכן שקיימת פעילות כזו בשוק ההון?

אם היא לא הייתה קיימת, אז **לא היו "מפולות"** במחירי נכסים סחירים בשוק הון.

שהרי מדוע "שלפתע" יעלם ערך כלכלי של נכס? בתהליך כלכלי דברים כאלו אינם קורים "לפתע".

הם קורים "לפתע" כאשר קבוצה "מתפזרת". לרוב כאשר "המארגנים" של הקבוצה משנים את ההתנהלות שלהם.

(דוגמה "וויסות מחירי מניות בנקים בישראל". או שינוי מדיניות מוניטרית של בנק מרכזי. או שינוי מדיניות של שלטון (פיחות ועוד). או סתם "הרצה" של מחירי נכסים פיננסיים.)

אם כך תופעות כאלו קרו וקורות בשוקי הון. ומתייחסים אליהן "כהשקעות".

כול אחד יכול לבחור אם הוא מוכן להיות חלק "מקבוצה" כזו. אולם רצוי שידע שהוא משתתף "בהגרלה", גם אם מופצים סביבה "הסברים כלכליים/רציונליים". זאת בגלל שאנשים אינם רוצים להשתתף "בהגרלות". הם רוצים "להשקיע".

האם הפעילות הנוכחית בשוקי הון בארה"ב היא בעיקר "הגרלה" או "השקעה"?

תלוי על מה היא מבוססת? על אלו הנחות כלכליות/עסקיות היא מבוססת?

זו אינה רק שאלה של חוסר ודאות לגבי העתיד. זו שאלה לגבי **היכולת** של קבוצת אנשים מסוימת, **לקבוע** על ידי פעולות שלהם, מה יהיה בעתיד.

כול אחד יכול להחליט לעצמו מה הוא חושב בעניין זה.

לעניין "היכולת" של פעילים בשוקי הון יש את "הסיפור הבא":

פעיל ותיק בשוק הון, פרש לגמלאות באזור כפרי. יום אחד החליט לקנות חמור מחקלאי באזור. שילם לו 100 דולרים ואמר לו שיבוא למחרת עם רכב וייקח את החמור. בא למחרת ואז החקלאי אמר לו "החמור מת בלילה". אמר לו איש הפיננסים "לא נורא. תעמיס את החמור על הרכב". כך נעשה והוא נסע לדרכו.

אחרי זמן פגש החקלאי את איש הפיננסים והביע את צערו על ההפסד שנגרם לו. הלה ענה לו: "לא נגרם שום הפסד. פרסמתי מודעה על הגרלה שתמורת דולר אחד אפשר לזכות בחמור. מכרתי 100 כרטיסים." שאל החקלאי ומה קרה עם הזוכה? ענה לו: "אמרתי לו שהחמור מת והחזרתי לו את הדולר ששילם עבור ההגרלה".

כך זה מתנהל בהגרלות. ולא תמיד מקבלים בחזרה את הדולר.

תרחיש 2013?

מחיר הזהב ירד ל-1940 דולרים לאונקיה. היה 2020-2040 דולרים. כמו כן לאחרונה גם **מחירי תבואות** הצטרפו לירידות מחירים שהיו במחירי אנרגיה, מתכות תעשייתיות וזהב. בו בזמן נמשכות עליות במדד נאסדק, בהובלת 5-7 מניות טכנולוגיה.

האם מוכן בזה הבסיס לתקופה כמו שהייתה "בתרחיש 2013"? דהיינו אחרי ירידות גדולות במחירי סחורות מהרמה הגבוהה האחרונה שהיו בה, וירידה גדולה בשער הריבית הנומינלי בארה"ב, לזמן קצר ולזמן ארוך - הייתה תקופה של כמה שנים - 5 שנים - של עליות רצופות במדדי מניות.

לגבי הירידות במחירי סחורות: אחרי תחילת 2022, תחילת הלחימה באוקראינה - היו עליות חדות במחירי סחורות, בגלל הנחות - בדיעבד שגויות - לגבי ההשפעה שתהיה לזה על ההיצע של סחורות - נפט, גז, תבואות.

כאמור למעלה בחוברת זו, עדיין מחירים אלו גבוהים מאלו שהיו בתחילת קוביד 19 - תקופת המשבר הכלכלי האחרון. לכן, ההוצאות של צרכנים מושפעות לרעה מהעליות שהיו במחירים אלו.

השאלה כעת היא, האם אחרי שהבנק המרכזי בארה"ב יוריד את הריבית היומית, תתחלנה שוב עליות במחירי סחורות מהרמות הנוכחיות שלהן? במקרה כזה לא יהיה שיפור בהכנסה הפנויה הראלית של צרכנים ולא יהיה בסיס לעליות ראליות במדדי מניות. גם לא יהיה בסיס "לצמיחה כלכלית".

זאת בגלל שלא יהיה גידול בהיצע של סחורות במחירים "נמוכים". למרות כול "הסיפורים" על משקים מודרניים, שבהם יש מרכיב גדול "לשירותים", עדין לא הייתה תקופה של צמיחה ראלית ממושכת שבה לא היה גידול בביקושים "למוצרים". מכאן החשיבות למחירי סחורות.

באירופה כבר ברור שקיימת סטגנציה כלכלית "ביחד עם אינפלציה". בארה"ב הפעילות הכלכלית מרחפת על "אדי דלק" שנשארו במכלים. גם על "הרחבה פיסקלית" בתקציב הממשלה. למימון הוצאות ביטחון - אנרגיה ירוקה - שוויון סוציאלי.

בתקופת סטגנציה תמיד יש תקופות ביניים שמאופיינות בתנודות גדולות במדדי מניות, במחירי סחורות ובפעולות של בנק מרכזי. ייתכן שאנחנו נמצאים כעת בנקודות קיצון של תנודות כאלו: מדיניות הבנק המרכזי - מהעלאות ריבית להורדת ריבית. מדדי מניות - מעליות/יציבות שוב לירידות. מחירי סחורות - מירידות ליציבות/עליות. כלומר, היפוכים בתחום מסוים במקביל להיפוכים בתחומים אחרים.

אלא אם מונח הבסיס "לתרחיש 2013". נדע בקרוב. מתי?

סביר שברבעון האחרון של 2023. בעוד 3-5 חודשים. מדוע?

"המועד האחרון" שבו אמור הבנק המרכזי של ארה"ב להתחיל בסדרה של הורדות ריבית (יומית) הוא ברבעון האחרון של שנת 2023. זאת "בגלל" המחויבות שלו, לפי שתי המשימות שמוטלות עליו בחקיקה שהסדירה את הקמתו.

משימה אחת היא "יציבות מחירים". לצורך זה הוא מדי פעם - בהסכמת הממשל בארה"ב - מעלה את שער הריבית וגורם להפסקת עליות מחירים - ולו לתקופה קצרה.

המשימה השנייה היא "שמירה על התעסוקה", דהיינו מניעת אבטלה גדולה.

אבטלה של מי?

של כלל הציבור, או בעיקר של פוליטיקאים בשלטון "ומקורבים" שלהם?

"שלטון" יוצר הרבה מאד משרות. במעגל הראשון של אלו שמועסקים על ידי "הנשיאות". במעגל שני אלו שמועסקים על ידי חברי הממשלה ורשויות שלטוניות אחרות. זאת ברמה הפדרלית וגם ברמה המקומית - מדינות ורשויות מקומיות. במעגל שלישי אלו שמועסקים באמצעות מימון של הממשלה הפדרלית שמתקצב על ידי פוליטיקאים בשלטון עבור מחוזות בחירה שלהם, עבור "תומכים עסקיים" שלהם. כמו כן אלו שמועסקים תודות ליוזמות של פוליטיקאים בשלטון. למשל, הקמת אלפי מקומות לתדלוק רכבים חשמליים. כמו גם התקנת לוחות סולריים לחימום מים. כמו יצור נשק לצורך הגנה על הדמוקרטיה באוקראינה. ועוד ועוד.

זו אינה גוזמה לומר שמדובר **במיליוני** מועסקים שההכנסות שלהם תלויות בפוליטיקאים בשלטון. אם אלו תפגענה, אז גם פוליטיקאים בשלטון עלולים לאבד את מקומות התעסוקה שלהם.

כלומר, **להפסיד בבחירות**.

בחודש נובמבר 2024 אמורות להיערך בארה"ב בחירות לנשיאות, לכול חברי בית הנבחרים ושליש מחברי הסנט. הרבה מאד מקומות תעסוקה של פוליטיקאים "ומקורבים" תלויים בתוצאות בחירות אלו.

ניסיון מר של פוליטיקאים בשלטון הוא, שכאשר מורע מצב התעסוקה של הרבה "בוחרים", גדל הסיכוי שגם יורע מצב התעסוקה שלהם ושל "מקורבים" להם. לכן, בהחלט מובן רצון שלהם שלא תהיה הרעה בתעסוקה "בשנת בחירות".

כיוון שלשלטון הנוכחי – דמוקרטים – אין שליטה בבית הנבחרים ורק רוב זעיר בסנט, הוא אינו יכול להמשיך "לעודד תעסוקה" על ידי "הרחבה פיסקלית", מלבד במידה מוגבלת כמו למטרה רצויה, "שמירה על הדמוקרטיה", שבה תומכת גם המפלגה הרפובליקאית.

לכן, עיקר המשימה בעניין זה מוטלת על **הבנק המרכזי**. לא רק שימנע מפעולות להרעת התעסוקה, אלא שגם יפעל – לפי המנדט שלו – לשמירת התעסוקה. ברור של מי.

כיצד הוא עושה זאת? על ידי **סדרת הורדות בשער הריבית היומי**.

כדי שתהיה לזה השפעה **במהלך שנת בחירות**, סביר שיתחיל לעשות זאת לכול המאוחר **ברבעון האחרון של שנת 2023**.

בתקווה שזה **לא** יגרום "לאינפלציה" כבר **לפני** הבחירות בנובמבר 2024. כלומר, שהרבה בוחרים יתלוננו על כך "שיש אינפלציה".

אם כאשר הוא יתחיל בסדרת הורדות של הריבית היומית, מחיר הזהב ומחירי סחורות עדין יהיו בתחום המחירים הנוכחי שלהם (בעיקר + - 5% במחיר הזהב ובמחיר הנפט), אז סביר **שלא** יתממש "תרחיש 2013" ויונח בסיס לתקופה של **סטגפלציה**.

אם כך יהיה, אז כאמור מקודם, סביר שאנחנו **כבר נמצאים** – או קרובים מאד – לנקודות קיצון של תנודות מחירים בתהליך של סטגפלציה.

"**גילוי נאות**" – יש כאלו שטוענים "שבנקים מרכזים הם **עצמאים** בפעולות שלהם". סביר כי מי שמאמין בכך, **יתעלם לחלוטין** ממה שנאמר למעלה. זכותם. כמו גם זכותם של אחרים לכפור "באמונה זו".

מחיר אונקייט זהב – 10 שנים אחרונות.

הערה: "טכנאים" יאמרו כי כישלון שלישי בניסיון לעליית מחיר הזהב מעל כ-2000 דולרים, מורה שהכיוון הבא הוא ירידה גדולה במחירו. מחירו בתחילת קוביד 19 היה כ-1530 דולרים. **הירידה** במחירו מכ-1950 דולרים הייתה במקביל לתחילת סדרת **העלאות** ריבית על ידי הבנק המרכזי של ארה"ב. בתרחיש 2013, גם מחירו ירד "הרבה" מהרמה הנוכחית וגם הבנק המרכזי של ארה"ב יוריד "הרבה" את שער הריבית היומי. כאמור למעלה, החלק השני במשפט האחרון "חייב" להתחיל להתממש לכול המאוחר ברבעון האחרון של 2023.

אחרי כן עלולה (לפעילים בשוקי הון) להיות הפתעה: עלייה גדולה בתשואה בה נסחרות אג"ח (לא צמודות) ממשלת ארה"ב ל-10 שנים **וגם** המשך עליות במחיר הזהב. זה מה שקורה **בתהליך אינפלציוני** בתקופה של סטגפלציה.

נראה.

למה הם מתכוונים?

מר שי נשיא סין ביקר במוסקבה - רוסיה בחודש מרץ 2023. כאשר נפרד מנשיא רוסיה, מר פוטיין, אמר "ביחד נעשה מה שלא נעשה במאה השנים האחרונות".

זמן קצר לאחר מכן ביקר ברוסיה שר ההגנה של סין. הוא נפגש עם נשיא רוסיה ועם שר ההגנה של רוסיה. הוא חזר ואמר כאמור למעלה.

למה הם מתכוונים?

ביחד עם הרוסים הם יפצחו/יגלו את הנוסחה הסודית של משקה קוקה קולה?

ביחד הם יפתחו להיט שיתחרה בנאגטס שמקדונלדס מאכיל ילדים?

כיצד שרי ההגנה של רוסיה וסין יהיו מעורבים במיזמים כאלו?

או שמדובר במיזם משותף אחר? שהרי הם אמרו "ביחד".

מה הם יכולים לעשות ביחד שלא נעשה במאה השנים האחרונות?

לזכות בתחרות אירוויזיון - מקהלות צבאות סין ורוסיה?

שאלה נוספת - מתי זה יקרה?

לפני / אחרי הבחירות הבאות ברוסיה? או בארה"ב?

או אולי בטייוואן?

שהרי "ביצועים נפלאים" מסייעים לזכות בבחירות.

מהי תקופת מאה השנים האחרונות? זה מתאים בערך לתקופה שמתחילה במלחמת העולם הראשונה.

מה לא קרה מאז?

האם זה קשור להצהרות שלהם על עולם רב ממדי? אם כן, מה דרוש שיקרה כדי שלא יהיה ספק, אפילו לקוראי הצהובונים בבריטניה "שתם עידן"? שהם יצטרכו "להסתדר רק עם משמר המלך/מלכה"?

כמו כן למה מתכוונים שני אדונים אלו:

ראשית, דברי מר מדבדב שכהן במשך 4 שנים כנשיא רוסיה - החליף את מר פוטיין - וכעת נמנה על צמרת הממשל ברוסיה. הוא גם ממונה על התעשיות הביטחוניות של רוסיה - אלו "שנגמרים הטילים שלהם" ואשר קרוב לוודאי ייצרו/ישביחו בשנה הקרובה 1500 טנקים חדישים - הכמות הנדרשת של טנקים רוסים נחותים (לדברי "מומחים"), כדי שיוכלו להתמודד עם רק 31 טנקים אמריקאים שיסופקו לאוקראינה.

לאחרונה הוא כתב על 3 תרחישים כיצד "יחוסל" השלטון הנוכחי באוקראינה ומה תהיה דמותה של מדינת אוקראינה אחרי "שיגמרו הטילים" של רוסיה. באחד מהם הוא משער מה יקרה עם מערב אוקראינה - מי ישלוט בה והאם תהיה חלק ממדינה אחרת. כול זאת כחלק "מהסכם" שיהיה אחרי סיום הלחימה באוקראינה.

זה מביא אותנו לדברים שאמר מר פרוגוזין - שנחשב למי שעומד בראש ארגון של "טרוריסטים" - כהגדרת ארה"ב - ואשר נלחם בעיר בחמוט (וערים אחרות בחבל דונבס שסופח לרוסיה). אחרי שחרור/כיבוש (בחרו מה שנוח לכם) בחמוט, הוא התייחס לאבדות של הרוסים והאוקראינים בעיר בחמוט. כמו כן המשיך במסכת גינויים של שר ההגנה של

רוסיה ושל רמטכ"ל רוסיה. הוא הזהיר שתפרוץ מהפכה ברוסיה, תחילה בהובלת חיילים וקרוביהם.

למה? ייתכן בגלל מה שאמר על חלק מהממשל ברוסיה, שעדיין רוצה/מקווה שיהיה "הסכם" עם "המערב" בתיווכה של סין.

הנה סין "בתמונה". מחזיר אותנו לתחילת קטע זה. שליח מסין אכן "מסתובב" באירופה וברוסיה ומציע "הצעות".

אם כך, האם אחרי שיתברר לחלק מהשלטון בסין, ששליחותו היא ברכה לבטלה, יגיע תורו של שר ההגנה של סין לעשות ביחד עם שר ההגנה של רוסיה, את מה שלא נעשה מאה שנים!?

איך אמר גנרל אמריקאי אחרי שצבא ארה"ב נאלץ לסגת משטחה של צפון קוריאה (אחרי שסין הצטרפה למלחמה בצבא ארה"ב): איננו נסוגים. אנחנו רק נעים בכיוון הפוך.

לזה הם מתכוונים? לשנות את כיוון התנועה של... עד היכן? לחוף המערבי של צפון האוקיינוס האטלנטי ולחוף המזרחי של צפון האוקיינוס השקט?

ייתכן שמזה מזהיר מר פרוגוזין. "מהסכמים" שרבים ברוסיה ישאלו "בשביל זה נלחמנו?", "בשביל זה נהרסו ישובים שלנו?", "בשביל זה מיליונים מאזרחינו נאלצו לעזוב את הישובים שלהם?"

למה הם מתכוונים?

תנאי שימוש וגלוי נאות

1. פרסום זה שייך לד"ר שמואל גולדמן ת.ד. 39312 ת"א 61392 טל. 03-6424743. המאמרים נכתבו על ידי ד"ר שמואל גולדמן והם משקפים את דעת הכותב בלבד, בזמן כתיבתם.
2. אין לראות במאמרים אלו משום הצעה לפעולת השקעה כלשהי או כמתן חוות דעת על הכדאיות של השקעה כלשהי ואין הם מהווים תחליף לייעוץ המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם.
3. שיעור שינוי באחוזים מנובמבר 2007 – מדד דאו ג'ונס ומחיר זהבהדעות המובאות בפרסום זה, ניתנות לשנוי בכל עת ללא מתן הודעה כלשהי.
4. פעולות השקעה שנעשות על ידי ד"ר גולדמן, יכולות להיות בניגוד למשתמע מפרסום זה.
5. המידע שמופיע בפרסום זה, שאוב ממקורות שנחשבים כמהימנים, אולם אין הכותב אחראי על נכונות המידע או שלמותו.
6. כל שימוש שנעשה בפרסום זה, נעשה שלא על דעת הכותב והוא נעשה באחריות המשתמש בלבד.
7. לפי העניין בסופו של כל מאמר ניתן גלוי לעניין האישי שיש או אין לכותב בזמן כתיבתו, במישרין או בעקיפין, בניירות ערך ובנכסים פיננסיים שמוזכרים בו. נתונים אלו יכולים להשתנות לאחר מועד הכתיבה.
8. אין להעתיק בכל צורה שהיא ואין לפרסם או להפיץ בכל צורה שהיא, כל מאמר או חלק ממאמר, שמופיע בפרסום זה, בלי לקבל מראש ובכתב את הסכמתו של ד"ר שמואל גולדמן.

